

OSZCZĘDNOŚĆ

Dwutygodnik poświęcony sprawie organizacji oszczędności w Polsce.

ORGAN ZWIĄZKU MIEJSKICH I POWIATOWYCH KAS OSZCZĘDNOŚCI
W WARSZAWIE.

T R E Ś Ć:

I Ogólno Polski Zjazd Komunalnych Kas Oszczędności w Poznaniu.

Lucjusz Dura. Kilka uwag na temat organizacji drobnych kapitałów.

Dr. Wład. Dalbor. O zmianę nazwy firmowej komunalnych kas oszczędności.

R. L. Rozwój Komunalnych Kas Oszczędności w roku 1928.

Ze Związku Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności.

Wiadomości bieżące.

NAKLAD I WYDAWNICTWO
Spółki Wydawniczej „OSZCZĘDNOŚĆ”, Sp. zogr. odp.
WARSZAWA, PL. NAPOLEONA Nr. 7.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
WARSZAWA, PL. NAPOLEONA Nr. 7, tel. 88-90.
(GMACH POLSKIEGO BANKU KOMUNALNEGO).

Składnica materiałów, należąca do Spółki Wydawniczej

„OSZCZĘDNOŚĆ”

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

posiada na składzie i dostarcza na każde żądanie natychmiast i w nieograniczonych ilościach następujące materiały i wydawnictwa:

Plakaty barwne dla szkół za 100 egzemplarzy	zł. 50.00
Broszurki-ulotki „Czy robotnik może oszczędzać” za 1000 szt.	zł. 30.—
Oszczędnością i pracą ludzie się bogacą — ilustrowane broszurki propagandowe za 100 egzemplarzy	zł. 12.50
„Oszczędnością a pracą” — broszura propagandowa dla ludności wiejskiej za 100 egz.	zł. 12.—
Ucieka nędza przed tym co oszczędza — ilustrowane broszurki propagandowe dla młodzieży — za 100 egz.	zł. 6.00
Karneciki do nalepiania mareczek oszczędnościowych za 1000 egzemplarzy	zł. 50.—
Mareczki oszczędnościowe, wartości nominalnej 5, 10, 20 i 50 gr.—za 1000 szt.	zł. 1.30
Książeczki wkładowe za 1000 szt.	zł. 250.—
„ „ dla komunalnych kas oszczędności z wyciągiem ze statutu i dodrukowaniem firmy za 1000 sztuk	zł. 335.—
Sprawozdania roczne wzór 1, 2, 3 i 4 — za 100 egzemplarzy	zł. 25.—

Pozatem książkę:

„Komunalne Kasy Oszczędności w Rzeczypospolitej Polskiej” — D-ra K. Windakiewicza za 1 egz.	zł. 5.—
---	---------

Do cen powyższych doliczamy koszty opakowania i przesyłki.

Zamówienia prosimy kierować do Spółki Wydawniczej „Oszczędność”, Warszawa, pl. Napoleona 7, zaś należność wpłacać do P.K.O. na kotno czekowe № 92 (Czasopisma „Oszczędność”).

OSZCZĘDNOŚĆ

DWUTYGODNIK POŚWIĘCONY SPRAWIE ORGANIZACJI OSZCZĘDNOŚCI W POLSCE.

ORGAN ZWIĄZKU MIEJSKICH I POWIATOWYCH KAS OSZCZĘDNOŚCI
W WARSZAWIE.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi: Rocznie . . . . . zł. 32.— Półrocznie . . . . . „ 16.— Kwartalnie . . . . . „ 8.— Miesięcznie . . . . . „ 3.— Cena Nr. pojedynczego „ 1.40	REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Warszawa, pl. Napoleona Nr. 7, tel. 88-90 (GMACH POLSKIEGO BANKU KOMUNALNEGO) Konto czekowe w P. K. O. Nr. 92 Redaktor odpowiedzialny: JÓZEF ROŻKOWSKI	CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona . . . . . zł. 300.— Pół strony . . . . . „ 150.— Cwierć strony . . . . . „ 90.— Drobne: 30 groszy za wiersz jednołamiowy- Kolumna ogłoszeń liczy cztery łamy. Ogłoszenia urzędowe komunalnych kas oszczędności korzystają z 25% rabatu.
--	--	--

I Ogólno Polski Zjazd Komunalnych Kas Oszczędności w Poznaniu.

W dniach 22 i 23 września r. b. odbędzie się I Ogólno Polski Zjazd Komunalnych Kas Oszczędności w Poznaniu, na który będą zaproszone instytucje oszczędnościowe państw słowiańskich oraz Międzynarodowy Instytut Oszczędnościowy w Medjolanie. O objęcie protektoratu nad Zjazdem zwrócono się do Panów Ministrów Spraw Wewnętrznych oraz Skarbu. Do Komitetu Zjazdu należą: p. Dr. Henryk Gruber, Prezes Pocztovej Kasy Oszczędności i Rady Zjazdów Instytucyj Oszczędnościowych w Polsce, p. Mieczysław Szczepkowski, Dyrektor Miejskiej Kasy Oszczędności w Warszawie oraz Prezes Związku Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności w Warszawie, p. Cyryl Ratajski, Prezydent miasta Poznania i Prezes Komunalnego Związku Kredytowego w Poznaniu oraz p. Dr. Stefan Uhma, Dyrektor Miejskiej Kasy Oszczędności oraz Prezes Związku Polskich Kas Oszczędności we Lwowie.

Porządek dzienny Zjazdu jest następujący:

Dnia 22 września 1929 r. o godz. 10-ej

- 1) Zagajenie Zjazdu,
- 2) Wybór Prezydium Zjazdu,
- 3) Przemówienia powitalne,
- 3) Referaty:

a) nowelizacja ustawodawstwa, dytyczącego Komunalnych Kas Oszczędno-

ści — p. Dr. Stefan Uhma, Prezes Związku Polskich Kas Oszczędności we Lwowie,

b) wytyczne organizacji żyrowej Komunalnych Kas Oszczędności — p. Dr. Kazimierz Windakiewicz, Naczelnik Wydziału Ministerstwa Spraw Wewn.

5) Zamknięcie Zjazdu.

Dnia 23 września 1929 r.

6) O godz. 10-ej wspólne zwiedzenie Pawilonu Samorządowego na Powszechnej Wystawie Krajowej.

Zaproszenia na Zjazd zostały już przesłane Komunalnym Kasom Oszczędności. W razie nietrzymania zaproszenia, należy się zwrócić o nie do Biura Zjazdów Instytucyj Oszczędnościowych w Polsce — Warszawa, ul. Jasna 9 gmach P.K.O.

Prawo głosu stanowczego na Zjeździe służy tylko Komunalnym Kasom Oszczędności. Każda Kasa ma tylko jeden głos bez względu na ilość pełnomocników danej Kasy, biorących udział w Zjeździe.

Biuro Informacyjne Zjazdu mieści się w Komunalnym Banku Kredytowym w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 8, III piętro. Biuro to jest czynne codziennie od godz. 9 do 3 popołudniu, w dniach zaś 21 i 22 września r. b. przez całą dobę bez przerwy.

Kilka uwag na temat organizacji drobnych kapitałów*).

Kasy Oszczędności w Polsce zwolna gromadzą oszczędności, lecz ich nie wytwarzają. Potrzebne nam jest natomiast tworzenie oszczędności. Bierna rola jaką nasze instytucje oszczędnościowe dla siebie za-

chowaly, nie współdziałała w należytych przyspieszeniu wzrostu rezerw kapitału społecznego. Długoterminowe umowy oszczędnościowe, rozpowszechnione w szeregu państw zachodnich, nie mają u nas zastosowania. Jedynie widzimy usiłowania wprowadzenia umów oszczędnościowych w dziedzinie ubezpieczeń ludowych. Rozwój jednak tej formy tworzenia oszczęd-

*) Patrz „Oszczędność“ Nr. 4 i 5 „Organizacji drobnych kapitałów na cele długoterminowych kredytów“.

ności wymaga uprzedniej długiej pracy wychowawczej społeczeństwa.

Zagadnienia budowlane, inwestycji rolnych i przemysłowych, domagają się rychłego a przede wszystkim stałego dopływu kapitałów rodzimych. Dotychczasowy stan organizacji drobnych kapitałów w Polsce wskazuje że jedynie w nieznacznej mierze zostały wykorzystane nasze własne możliwości w tym zakresie. Odwołanie się bowiem do drobnych kapitałów przez wprowadzenie takiej formy ich organizacji, która odpowiadała charakterowi narodowemu, co jak świadczą przykłady obce (Francja, Anglja) zawsze jest skuteczne, w Polsce nie nastąpiło. Brak zdefiniowanego programu w dziedzinie organizacji drobnych kapitałów nie pozwala na ich racjonalną i całkowicie możliwą w naszych nawet warunkach rozbudowę, oraz na wykorzystanie tego, co już w zakresie organizacyjnym zostało przeprowadzone i co ułatwiłoby celową pracę w dziedzinie akumulacji drobnych kapitałów na cele długoterminowego kredytu.

W ten sposób pewna doza energii społecznej znajduje się, odnośnie organizacji drobnych kapitałów, w stanie potencjalnym i domaga się, przekucia jej na energję czynną. Stwierdza to, że teren do szeroko ujętej akcji akumulacji drobnych kapitałów mamy do pewnego stopnia przygotowany.

Całokształt tej akcji obejmować winien:

1. Konkretną i rzeczową formę akumulacji drobnych kapitałów, drogą długoterminowych umów oszczędnościowych, dających oszczędzającym realne korzyści, oraz dających możność zaspokojenia ich potrzeb w zakresie kredytów inwestycyjnych (budowa, melioracje, nabywanie terenów i tp.).

2. Organizację tak ujętą, aby akcja gromadzenia drobnych kapitałów oprzeć się mogła na reprezentacji możliwie powszechnej mającej jednak zupełnie realne zadanie do wypełnienia.

Inaczej mówiąc należy rozważyć:

a) jaki system akumulacji drobnych kapitałów odpowie najbardziej polskim możliwościom oraz:

b) jaką formę współdziałania społecznego w rozpowszechnianiu tego systemu przyjąć należy.

Dotychczasowe doświadczenia stwierdzają, że akcja akumulacji drobnych kapitałów, aby była skuteczna w Polsce, oprzeć się musi na systemie dającym możność osiągnięcia przez wkładców natychmiastowych korzyści. System ten musi przeto odpowiadać następującym przesłankom:

1. winien być wysunięty pociągający cel oszczędzania wart w oczach oddzielnych warstw społecznych długotrwałych wysiłków; cel ten lub cele muszą odpowiadać żywotnym interesom tych warstw,

2. zachęta do oszczędzania musi być konkretna, dostatecznie frapująca i wyraźna, aby była zrozumiała dla każdego obywatela, co jedynie może stanowić dostatecznie silny czynnik atrakcyjny,

3. częściowo system winien dawać możność każdemu wkładcy nawet natychmiastowego zaspokojenia tych potrzeb, dla których wkładca zdecydował się oszczędzać,

4. winien on również odpowiadać możliwościom tych warstw, o które w każdym konkretnym wypadku chodzi, a więc winien być możliwie elastycznym.

Tym wszystkim warunkom najbardziej odpowiada system długoterminowych umów oszczędnościowych stosowanych przez francuskie towarzystwa kapitalizacji. Posiada on bowiem:

1) bardzo silną zachęte w postaci częściowej amortyzacji umów drogą losowania. Wylosowana umowa jest natychmiast płatna choćby wkładca wniósł tylko jedną wkładkę. Umowy niewylosowane są płatne w terminie. Dla naszych stosunków, uwzględniając psychikę szerokich warstw społeczeństwa polskiego, jest to jedyny obecny rodzaj zachęty zdolny wydać pożądane rezultaty. Stwierdza to znaczny popyt na papiery premjowe, rozpowszechniony sposób nabywania tych papierów na raty oraz ich kurs nieumotywowany ani rentownością, ani warunkami gospodarczymi.

2. Dostateczną elastyczność przez odpowiednie ustosunkowanie w każdym rodzaju umów: a) czasu trwania umowy; b) wysokości kapitału osiągalnego i c) proporcji losowania. Pozwala to na dostosowanie taryf do potrzeb i możliwości każdej warstwy społecznej.

3. Pozwala na wcześniejsze zaspokojenie potrzeb inwestycyjnych obywateli, poza wypłatą sumy kapitalizowanej przez losowanie amortyzacyjne, a to drogą przeznaczania części sum zgromadzonych na tanie kredyty długoterminowe, odpowiadające wysuniętemu celom.

Rozwiązanie matematyczne długoterminowej umowy oszczędnościowej, która odpowiadała jak najbardziej warunkom polskim i umożliwiała szeroko pojętą organizację drobnych kapitałów na cele długoterminowych kredytów, może być następujące:

1. Suma kapitalizowana — 10.000 zł. Jest to kwota zezwalająca w większości wypadku na zaspokojenie przeciętnych potrzeb inwestycyjnych, jednocześnie przedstawia kapitał zdolny przyciągnąć bardzo poważne koła drobnych wkładców.

2. Składka miesięczna — 20 zł. Suma 20 zł. dostępna dla osób zarabiających od 400 zł. miesięcznie. Takich osób w przybliżeniu jest w Polsce do 3.000.000, a więc jest dostateczny teren pracy organizacyjnej.

Dla obywateli, dla których systematyczne odkładanie 20 zł. miesięcznie stanowiłoby przeszkodę, można taryfę przepołowić, a więc kapitał 5000 zł. składka — 10 zł. miesięcznie.

3. Czas trwania umowy 26 lat. W ciągu tego czasu wkładca wnosi 6240 zł. otrzyma zaś 10.000 zł. jeśli sumy tej nie otrzyma wcześniej przez wylosowanie w którymkolwiek ciągnięciu amortyzacyjnym.

4. Losowanie amortyzacyjne raz na miesiąc w stosunku 1 do 3000, t. j. iż na każde 3000 wkładców miesięcznie 1 umowa byłaby amortyzowana. Przy innym ustosunkowaniu losowania amortyzacyjnego trzeba by albo podnieść wkładkę miesięczną,

co znacznie zwięzłoby pole pracy, albo przedłużyć termin umowy, co nie jest wskazane.

Umowa wylosowana w ciągnięciu amortyzacyjnym jest natychmiast płatna, bezwzględnie na to ile wkładca składek opłacił.

5. Część sum zgromadzonych tą drogą, mniej więcej 50% mogłoby być przeznaczona na bezpośrednie kredyty dla wkładców drogą losowania.

Kredyt uprzywilejowany mógłby być udzielany wkładcom, po przedstawieniu dostatecznego zabezpieczenia. Naturalnie wymagałoby to odrębnego ujęcia technicznego w zależności od celu, dla którego wkładca zdecydował się systematycznie oszczędzać. Kredyt mógłby być oprocentowany na 5,50% do 60%, gdyż kalkulacja przewiduje oprocentowanie wkładów w wysokości 50%, uwzględniając już koszty amortyzacji umów.

Wysunięcie silnej zachęty dla wkładcy w postaci:

a) możliwości otrzymania zł. 10 000 w losowaniu amortyzacyjnym wzamian za stosunkowo nieznaczny wysiłek odkładania 20 zł. miesięcznie,

b) możliwości otrzymania kredytu w tejże wyso-

kości na zaspokojenie indywidualnych lub zbiorowych potrzeb inwestycyjnych, oraz,

c) to, że wkładca zawsze otrzyma zł. 10 000 wzamian złożonych 6 400 zł. — stworzyłoby niewątpliwie liczne grono osób oszczędzających systematycznie i pozwoliłoby na lepsze niż dotychczas wykorzystanie naszych możliwości w zakresie organizacji drobnych kapitałów.

Korzyści społeczne:

a) możliwość zorganizowania znacznego kapitału na termin 26 letni. Kapitał ten bez wymienionych zachęt zaledwie w bardzo nieznacznej części może przejść do rezerw społecznego kapitału drogą złożenia go w instytucjach oszczędnościowych lub ubezpieczeń ludowych,

d) możliwość stworzenia jednego więcej źródeł długoterminowego kredytu z rodzimych kapitałów,

c) pobudzenie ruchu oszczędnościowego w społeczeństwie i

d) uruchomienie warsztatu, dającego pracę licznym zastępom inteligencji pracującej.

Lucjusz Dura.

O zmianę nazwy firmowej komunalnych kas oszczędności.

Przed wejściem w życie rozp. Prez. Rz. z dn. 13.4 1927 r. (Dz. U. poz. 339) o komunalnych kasach oszczędności odróżniano jasno kasy gospodarki komunalnej i kasy oszczędności danej komuny przez nazwy wyraźne, a mianowicie była np. w Gnieźnie: „Komunalna Kasa Powiatowa“ i „Powiatowa Kasa Oszczędności“ oraz „Komunalna Kasa Miejska“ i „Miejska Kasa Oszczędności“. Nazwy te nie dawały powodu do nieporozumień. Rozp. Prez. słusznie mówi o „komunalnych kasach oszczędności“, gdyż inaczej tego rodzaju kas nazwać nie można. Natomiast rozp. wykonawcze Min. Spraw Wewn. i Min. Skarbu (z dn. 26/3 1928 r. Dz. U. poz. 424) wprowadziło zamieszanie w utartych i jasnych nazwach przez postanowienie: „Firma każdej poszczególnej komunalnej Kasy Oszczędności“ powinna zawierać nazwę „Komunalna Kasa Oszczędności“ z oznaczeniem związku poręczającego kasę i siedzibę głównego jej zakładu; stosownie też do tego statut wzorowy ustanawia nazwę firmową Kasy Oszczędności na „Komunalna Kasa Oszczędności miasta (powiatu) w X“, co w praktyce okazuje się niestosownem.

Pierwszy zarzut co do tej nazwy, natury raczej formalnej, to niepotrzebna długość jej, wada wogóle nazw naszych urzędów, która sprawia trudność tak w pamiętaniu nazwy urzędu, jak w sporządzaniu pieczęci i godeł (np. Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego zamiast Miejski Urząd Policyjny, co bynajmniej nie koliduje z policją państwową, dalej na wzór rosyjski Kurator Okręgu Szkolnego zamiast Kurator Szkolny, Dowództwo Okręgu Korpusu zamiast Dowództwo (raczej Komenda) Korpusu i t. d.)

Przedewszystkiem jednak zachodzi tu błąd zasadniczy: niemożność należytego odróżnienia kasy miejskiej gospodarki samorządowej od kasy oszczędności. Jakie może być bowiem odróżnienie kasy samorządu miejskiego od kasy oszczędności, skoro obie w firmie mają wyrazy i „komunalny“ i „miejski“?

Okólnik Min. Spraw Wewn. z 25/7 b.r. Nr. 155 (patrz „Samorząd“ Nr. 33 str. 600) kwestji tej nie załatwia. Według niego bowiem można wprowadzić nazwać kasę oszczędności „Miejska Komunalna Kasa Oszczędności w Gnieźnie“, ale czem odróżnić się będzie od niej kasa samorządu miejskiego? Czy nazwiemy ją „Kasa Miejska w Gnieźnie“, czy „Miejska Kasa Komunalna w Gnieźnie“ — to nieporozumienie gotowe. Trudno od każdego obywatela wymagać przytem, aby matematycznie porównywał każdy wyraz w obu tytułach, podobnych zupełnie do siebie z wyjątkiem wyrazu „oszczędności“. Przeciętnemu obywatelowi, a nawet urzędowi, nie mających bezpośrednich stosunków z temi instytucjami, będą się zawsze mieszać te podobne zupełnie nazwy.

Tytuł urzędu powinien być jasny, krótki i nie dający powodu do nieporozumień. Wszystkiego w takim tytule wyrazić się nie da i nie jest to potrzebne; kompetencje urzędu i ustrój wyrażają ustawy i statuty. To też w tytule kas oszczędności jest zupełnie zbędna nazwa „komunalny“. Trzeba zatem ten wyraz opuścić i sprawa będzie jasna; „Miejska Kasa Oszczędności“ zupełnie dobrze wyraża, że jest to kasa komunalna. Od wydania ustawy o komunalnych kasach oszczędności niema przytem wogóle innych „kas oszczędności“ oprócz

komunalnych (pozostały tylko wyjątki jak „Galicyska Kasa Oszczędności“, która też będzie musiała zmienić firmę, choćby ze względu na nieaktualny już termin galicyjska).

Okólnik Min. Spraw Wewn. z dn. 27/7 r. b. jest niewystarczający także z tego powodu, że według niego tylko *nie ma przeszkody* ustanowić nieco odmiennie nazwę kasy oszczędności od nazwy umieszczonej we wzorowym statucie. Otóż należy się wypowiedzieć stanowczo przeciw dowolnościom w tym kierunku, a właściwie za ustaleniem obowiązującej wszystkie kasy nazwy, dosłownie tej samej, a to właściwie dla zapobieżenia nieporozumieniom.

Do tego nie trzeba zmieniać ustawy (rozp. Prez. Rzeczp.), która mówi o komunalnych kasach oszczędności jako o rodzaju, nieustalając nazw poszczególnych kas, a w art. 2 stanowi tylko, że nazwy „komunalna kasa oszczędności“ mogą uży-

wać tylko kasy zorganizowane na zasadzie tej ustawy.

Chodziłoby zatem tylko o zmianę § 3 rozp. wykon. w tym kierunku, żeby nazwa tych kas brzmiała:

„*Miejska (powiatowa) Kasa Oszczędności w X*“
(miejska na początku w odróżnieniu od powiatowej)

oraz aby Min. Spraw Wewn. równocześnie ustaliło nazwę kas gospodarki samorządowej, a mianowicie dla odróżnienia najlepiej w brzmieniu „Kasa miejska (powiatowa) w . . . . .“. Dodatek „komunalny“ i tu można opuścić, nie może być bowiem nieporozumienia w stosunku do kas państwowych, które nazwaliśmy „skarbowemi“. W ten sposób nazwy obu rodzajów kas samorządowych nie budziłyby odtąd nieporozumień.

Dr. Wład. Dalbor.

Rozwój Komunalnych Kas Oszczędności w roku 1928.

W numerze 5-ym dwutygodnika „Oszczędność“ z dnia 15 marca 1929 r. w artykule „Działalność Komunalnych Kas Oszczędności w świetle cyfr za 1927 r.“ wyraziliśmy nadzieję, że nasz dorobek z lat organizacyjnych (częściowo reorganizacyjnych) komunalnych kas oszczędności nie wypadnie tak ubogo, jeśli się zważy krótki okres istnienia tych pożytecznych dla kraju placówek.

I rzeczywiście rok 1928 nie zawiódł nadziei, pokładanych w komunalnych kasach oszczędności (powiatowych i miejskich), gdyż był dla tych instytucji okresem poważnego dojrzewania i konsolidowania się.

Sieć komunalnych kas oszczędności coraz bardziej się rozwinęła i instytucje te dotarły do coraz dalszych zakątków Rzeczypospolitej. Zestawienie ilustrujące działalność komunalnych kas oszczędności podane poniżej wykazuje, że ilość kas, która w roku 1926 wyniosła 212, a 1927—245 wzrosła w roku 1928 do 328 kas. Powstały więc 83 nowe komunalne kasy oszczędności, a mianowicie:

1)	w województwie białostokiem	— 4 kasy
2)	„ kieleckiem	— 3 „
3)	„ krakowskiem	— 1 kasa
4)	„ lubelskiem	— 8 kas
5)	„ lwowskiem	— 9 kas
6)	„ łódzkim	— 2 kasy
7)	„ nowogródzk.	— 1 kasa
8)	„ poleskiem	— 7 kas
9)	„ poznańskiem	— 1 kasa
10)	„ stanisławowskiem	9 kas
11)	„ śląskiem	— 2 kasy
12)	„ tarnopolskiem	— 11 kas
13)	„ warszawskiem	— 15 „
14)	„ wileńskiem	— 6 „ (w 1927 roku kas nie było)
15)	„ wołyńskiem	— 4 kasy
	Razem . .	83 kasy

Najwięcej nowych komunalnych kas oszczędności powstaje w powiatach, które najbardziej konsolidacji i wzmocnienia gospodarczego potrzebują. Najbliższa przyszłość pokaże, jak dalece powołanie do życia tych instytucji w powiatach, które dotychczas ich nie posiadały wpłynie dodatnio na tempo i intensywność rozwoju gospodarczego powiatów.

Jaką rolę odegrały w roku 1928 komunalne kasy oszczędności w procesie kapitalizacji wewnętrznej państwa, wykazuje liczba przyrostu ogólnego wkładów oszczędnościowych. Wkłady oszczędnościowe w komunalnych kasach oszczędności, które wyniosły w dniu 31 grudnia 1927 r. — 158.8 milionów złotych, wzrosły do 245.3 milionów złotych na dzień 31 grudnia 1928 roku, a więc o blisko 86.5 milionów złotych.

Liczba ta pozostaje niewątpliwie w tyle za odpowiednimi liczbami naszych sąsiadów (Niemcy, Czechosłowacja).

Tłumaczy się to większym wycieńczeniem gospodarczym ludności Rzeczypospolitej przez wojnę, większym zapotrzebowaniem kapitału na odbudowę i rozbudowę naszego życia gospodarczego, ale natomiast świadczy o stałym mimo, że dość powolnym, wzroście kapitałów wewnętrznych, co jest niewątpliwie dowodem krzepnięcia gospodarczego kraju.

Coraz bardziej zwiększa się liczba osób oszczędzających i gromadzących swe oszczędności w komunalnych kasach oszczędności. Rok 1928 wykazuje w tej dziedzinie przyrost 41.832 wkładców. Trzeba wierzyć, że intensywnie, celowo i systematycznie prowadzona akcja propagandy oszczędności, kierowana przez związki kas, pozwoli w latach najbliższych na osiągnięcie daleko wydatniejszych wyników w tej dziedzinie. Musimy jeszcze przy tej sposobności podkreślić, że najlepszą propagandą jest solidne, sprężyste prowadzenie kasy, punktual-

ne i dobre załatwianie tak wkladców, jak i pożyczkobiorców, dobre wyszkolenie fachowe personelu, świadomego swoich zadań, oszczędna administracja, która pozwoli na nieobciążanie nadmiernymi kosztami udzielanych przez kasę pożyczek, umiejętna i właściwa organizacja zbiornic i t. d.

Czyn w tym wypadku daleko więcej zrobić może, niż drukowane lub mówione słowa, a więc odczyt, czy ulotka. Nie możemy zamknąć oczu na to, że mamy w tym zakresie bardzo poważne zaległości, czego dowodem jest niewątpliwie ujemny objaw, że przyrost wkladców, który w roku 1927 wyniósł 80,000, w 1928 r. mimo bardzo poważnego powiększenia się ilości kas wynosił nie więcej, jak nieco ponad połowę podanej wyżej liczby.

Analiza zestawień działalności kas tak kwartalnych, jak i rocznych powinna wskazywać na te niedomagania, które się w rozwoju kas ujawniają i powinna być dla działaczy w tej dziedzinie punktem wyjścia dla planów i programów ich pracy.

Przeciętna suma wkładów na jedną książeczkę oszczędnościową według poniżej podanego ogólnego zestawienia na dzień 31 grudnia 1928 r. wynosi złotych 349,45 groszy, co w stosunku do przeciętnej z dnia 31 grudnia 1927 r. (241 zł.) wykazuje poważny wzrost, bo blisko 45%.

Przy ogólnym wzroście wysokości wkładów na jedną książeczkę kasa, która posiada największą przeciętną wysokość wkładów oszczędnościowych, mianowicie Komunalna Kasa Oszczędności m. st. Warszawy, wykazuje na dzień 31 grudnia 1928 r. zmniejszenie się przeciętnej wysokości w stosunku do roku 1927 (na dzień 31 grudnia 1927 r. zł. 774,62 grosze; na dzień 31 grudnia 1928 roku zł. 695,60 groszy).

Zmniejszenie to nastąpiło mimo, że suma wkładów tejże kasy znacznie w tym okresie wzrosła, mianowicie z 12,2 milionów na dzień 31 grudnia 1927 r. do 19,5 milionów na dzień 31 grudnia 1928 r. Z tego wynika, że musiała poważnie wzrosnąć ilość wkladców tej kasy i w istocie wzrosła ona z 15.844 na dzień 31 grudnia 1927 r. do 27.995 na dzień 31 grudnia 1928 r. *Tego rodzaju rozwój Komunalnej kasy oszczędności m. st. Warszawy należy uznać niewątpliwie za bardzo dodatni.*

Najniższą wysokość wkładów na jedną książeczkę oszczędnościową wykazują komunalne kasy oszczędności województwa wołyńskiego, mianowicie zł. 41,25 gr. Pociuszającym natomiast zjawiskiem w tem województwie jest poważny wzrost ogólnej ilości wkladców, mianowicie z 2,487 na dzień 31 grudnia 1927 r. wzrosła liczba książeczek oszczędnościowych w obiegu do 9,744.

Stan udzielonych w roku 1928 kredytów na dzień 31 grudnia 1929 r. wykazuje 369,5 milionów złotych, co w stosunku do stanu na dzień 31 grudnia 1927 roku zł. 211,7 milionów wykazuje przyrost o 156,8 milionów złotych, a więc, o 75% przewyższając absolutnie wzrost roku 1927 (113 milionów) i pozostając jednakże procentowo za nim w tyle (w 1927 r. wzrost o 115% w stosunku do 1926 roku).

Sprawa udzielania przez komunalne kasy oszczędności kredytów powinna być przedmiotem bardzo

dokładnej analizy i obserwacji tak ze strony bezpośrednich organów nadzorczych kasy (związku poręczającego), jak i ze strony związków rewizyjnych kas. Charakter udzielonych kredytów, sposób zabezpieczenia tych kredytów, rodzaj pożyczkobiorców, przeciętna wysokość udzielonego kredytu i koszt tego kredytu — są to podstawowe zasady polityki gospodarczej kasy, decydujące o jej znaczeniu i wartości gospodarczej dla powiatu lub miasta, przesądzające widoki i możliwość jej rozwoju. Dlatego też powinny kasy mieć w stałej aktualności ewidencje udzielanych kredytów z uwzględnieniem wymienionych wyżej okoliczności. Ewidencja ta powinna być przedmiotem stałego badania i wszelkie zaobserwowane niewłaściwości w tym zakresie powinny być jaknajkategoryczniej usuwane.

Ponadto kasy przy udzielaniu kredytów powinny pamiętać o tem, że mają one za zadanie udzielanie pomocy kredytowej tej kategorii ludności, która nie może korzystać z kredytów w wielkich instytucjach kredytowych, a więc, że idzie o udzielanie kredytów drobnych dla stanu średniego, tak w rolnictwie, jak w rzemiośle, przemyśle i handlu. Następnie, że kredyt powinien iść na cele produkcyjne, udzielanie jego opierać się musi na dokładnej znajomości warunków gospodarczych pożyczkobiorcy, że wreszcie naczelną ideą przewodnią przy udzielaniu kredytów musi być troska o podniesienie gospodarcze terenu, na którym kasy operują przez intensyfikację jego produkcji tak rolnej jak i przemysłowej oraz obrotu towarowego.

Nakoniec w myśl przysłowia angielskiego: „last not least“ (ostatnie, ale nie najmniejsze) komunalne kasy nie powinny zapominać o tem, że kredyt udzielony przez nie powinien być kredytem tanim, że przy spłacaniu powinny się one liczyć z warunkami gospodarczymi pożyczkobiorcy i że nawet przy trosce o najlepsze tego kredytu zabezpieczenie nie powinien on być przeciążony zbytecznymi trudnościami i formalnościami.

Stosunek udzielonych pożyczek do wkładów przedstawia się jak następuje:

W roku 1927 wynosił on 1,33 : 1. W roku 1928 stanowi 1,5 : 1. W ten sposób wysokość udzielonych pożyczek, która w roku 1927 była o 30% większa, niż wysokość posiadanych wkładów, w 1928 roku przewyższyła wysokość wkładów o 50%. Nie można uważać zjawiska tego za pociuszające. Tłómaczy się ono wielkiem zapotrzebowaniem kredytowym naszego życia gospodarczego i sądzić należy, że w miarę rozwoju kas i w miarę zwiększania się wkładów oszczędnościowych stosunek ten korzystnie się zmieni. Kasy staną się w większym stopniu zbiornicami oszczędności i w mniejszym stopniu będą rozprowadzały kredyty, pochodzące ze źródeł poza kasą stojących.

Wreszcie zwrócimy uwagę na to, że fundusz rezerwowy wzrósł w 1928 roku o 681.676.49 zł. Wzrost ten nie jest dostateczny. Troskę o zwiększenie się funduszu rezerwowego powinny mieć kasy stale na uwadze, zwłaszcza w okresie, w którym zaufanie do gromadzenia oszczędności w kasach muszą kasy dopiero sobie wywalczać.

Województwa Centralne i Wschodnie.

Stan wkładów i pożyczek na dzień 31 grudnia 1928 roku.

Table with columns: Województwo, Liczba porz., Komunalna Kasa Oszczędności, Ilość książeczek, Wkłady na książeczki oszczędnościowe, Pożyczki udzielone przez kasę, Redyskonto weksli, Kapitał zakładowy, Fundusz rezerwowy. Rows include Białostockie, Kieleckie, Lubelskie, and summary rows.

Table with columns: Województwo, Liczba porz., Komunalna Kasa Oszczędności (Powiatowa, Miejska), Ilość książeczek, Wkłady na książeczki oszczędn., Pożyczki udzielone przez kasy, Redyskonto weksli, Kapitał zakładowy, Fundusz rezerwowy. Rows include Łódzkie, Warszawskie, Nowogródzkie, Poleskie, and summary rows.

Z E S T A W I E N I E. Województwa Zachodnie.

Stan wkładów i pożyczek w komunalnych kasach oszczędności (powiatowych i miejskich)
na dzień 31 grudnia 1928 r.

Liczba porz.	WOJEWÓDZTWO	Ilość Kas powiatow.	Ilość Kas miejskich	Ilość książeczek oszczędnościowych będących w obiegu	Wkłady na książeczki oszczędności.		Pożyczki udzielone przez kasy		Redyskonto weksli		Kapitał zakładowy		Fundusz rezerwy	
					zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
1	Pomorskie	19	21	65.047	18.119.626	22	41.585.784	27	4.491.555	71	2.561.786	80	1.477.690	77
2	Poznańskie	33	50	171.886	39.018.359	97	73.823.376	60	5.827.087	50	227.932	87	4.441.255	41
3	Śląskie	7	10	57.055	31.388.081	86	40.839.274	88	922.209	76	232.682	20	2.279.034	32
R a z e m		59	81	293 988	88.526.068	05	156.248.435	75	11.240.852	97	3.022.401	87	8.197.980	50
Stan na dzień 31.XII.1927 r.		56	81	324.797	57.331.244	38	95.492.912	55	6.037.282	36	—	—	8.475.954	04
Wzrost oszczędności i udzielonych pożyczek		3	—	—	31.194.823	67	60.755.523	20	—	—	—	—	—	—

O g ó l n e z e s t a w i e n i e.

Stan wkładów i pożyczek w Komunalnych Kasach Oszczędności (powiatowych i miejskich)
na dzień 31 grudnia 1928 roku.

L. p.	Województwo	Ilość kas powiatowych	Ilość kas miejskich	Liczba będących w obiegu książeczek oszczędnościowych	Wkłady na książeczki oszczędnościowe		Pożyczki udzielone przez kasy		Redyskonto weksli		Kapitał zakładowy		Fundusz rezerwy	
					zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
1	Białostockie	11	2	19.131	1.299.341	15	5.590.341	05	899.400	32	562.500	—	15.612	24
2	Kieleckie	12	1	17.474	3.046.928	04	8.090.153	—	1.138.446	31	571.950	—	120.504	20
3	Krakowskie	12	10	131.668	68.645.073	92	75.832.333	65	4.214.291	92	25.000	—	4.181.144	75
4	Lubelskie	18	—	23.361	1.449.595	05	7.090.107	96	1.268.577	40	755.250	36	8.909	54
5	Lwowskie	14	11	112.896	49.599.834	67	53.486.792	04	2.770.239	04	60.000	—	2.256.438	59
6	Łódzkie	6	1	3.259	490.005	43	2.756.734	21	599.590	70	317.818	75	11.953	52
7	Nowogrodzkie	7	—	3.222	227.350	13	2.749.213	23	131.340	—	142.500	—	5.225	—
8	Poleskie	10	—	5.351	396.520	44	2.537.747	54	346.769	25	134.890	40	4.417	55
9	Pomorskie	19	21	65.047	18.119.626	22	41.585.784	27	4.491.555	71	2.561.786	80	1.477.690	77
10	Poznańskie	33	50	171.886	39.018.359	97	73.823.376	60	5.827.087	50	227.932	87	4.441.255	41
11	Stanisławowskie	14	5	26.702	6.148.817	25	12.148.409	57	2.396.999	24	50.000	—	1.064.266	37
12	Śląskie	7	10	57.055	31.388.081	86	40.839.274	88	922.209	76	232.682	20	2.279.034	32
13	Tarnopolskie	15	2	15.815	4.325.170	06	8.227.460	84	1.587.626	64	175.500	—	433.185	15
14	Warszawskie	16	4	10.894	1 132.552	71	5.384.833	19	837 996	47	612.822	58	74.107	81
	m. st. Warszawa	—	1	27.995	19.483.320	11	23.511.735	34	—	—	51.946	67	103.893	34
15	Wileńskie	6	—	316	83.538	07	2.035.069	38	193.090	—	140.000	—	5.200	—
16	Wołyńskie	9	1	9.744	401.947	37	2.808.895	28	213.531	—	226.029	11	13.196	38
R a z e m:		209	119	701.816	245.256.062	45	368.498.262	03	27.838.751	26	6.848.609	74	16.496.034	94
Stan na d. 31.XII 1927 r.		138	107	659.984	158.789.528	57	211.773.465	38	13.368.320	50	1.643.270	90	15.815.358	45
Wzrost oszczędności i udzielonych pożyczek		71	12	41.832	86.466.533	88	156.724.796	65	—	—	—	—	—	—

Ze Związku Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności.

Rewidenci Związku przeprowadzili w miesiącu sierpniu r. b. lutrację 9 powiatowych komunalnych kas Oszczędności. W związku z nagromadzonym materiałem rewizyjnym w dn. 4 września b.r. zbierze się Komisja Zarządu Związku przy współudziale delegatów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu w celu wydania zarządzeń, zmierzających do usunięcia usterek w działalności Komunalnych Kas Oszczędności,

Do Związku Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności zgłosiły swe przystąpienie w charakterze członków 2 Kasy, a mianowicie: Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Ciechanowskiego i Komunalna Kasa Oszczędności miasta Brześcia Kuj. Przyjęcie tych kas w poczet członków Związku nastąpi na najbliższym posiedzeniu Zarządu. Z chwilą tą Związek liczyć będzie ogółem 110 członków.

W dniach 22 i 23 września r. b. odbędzie się Pierwszy Ogólno Polski Zjazd Komunalnych Kas Oszczędności w Poznaniu. Ze względu na wielką wagę zagadnień, które mają być rozważane na Zjeździe i od których rozwiązania zależeć będzie w dużej mierze przyszły rozwój kas pożądanym jest liczny udział delegatów kas, zrzeszonych w naszym Związku.

W połowie września r.b. odbędzie się posiedzenie Zarządu Związku Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności z następującym porządkiem obrad:

- 1) sprawa przyjęcia nowych członków do Związku;
- 2) sprawozdanie z działalności biura Związku;
- 3) sprawozdanie z rewizji kas;
- 4) sprawa 1 Ogólno-Polskiego Zjazdu K. K. O. w Poznaniu;
- 5) Sprawy bieżące;
- 6) wolne wnioski.

Poradnik.

1) Jedna z komunalnych kas oszczędności zapytuje, czy organ stanowiący związku poręczającego może zmienić postanowienie Rady Kasy w sprawie ustalenia wysokości stopy procentowej.

W związku z powyższym zapytaniem wyjaśnia się, że wysokość stopy procentowej tak w stosunku do dłużników Kasy, jak i jej wierzycieli ustala zgodnie z punktem 1 § 9 statutu normalnego Rada Kasy, która upoważnić może Zarząd do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyień od ustalonych w powyższym względzie zasad.

O ile chodzi o uprawnienia organu stanowiącego Związku poręczającego, to te nie rozciągają się na decydowanie w sprawie wysokości stopy procentowej i wszelkie powzięte w tym względzie przez

Sejmik względnie przez Radę Miejską uchwały nie są dla Kasy wiążące, albowiem sprzeciwiają się one art. 5 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13 kwietnia 1927 r. o K. K. O. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 339) i § 8 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dn. 26 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424), które to przepisy postanawiają, że organem, posiadającym prawo stanowienia w sprawach Kasy, jest jej Rada.

Należy przytem mieć na uwadze, że związek poręczający posiada w stosunku do komunalnej kasy oszczędności tylko te prawa, które przyznane mu zostały wyraźnie przepisami ustawy, względnie statutu.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Propaganda dnia oszczędności.

Spółka Wydawnicza „Oszczędność” rozesłała okólnik do wszystkich zrzeszonych w naszym Związku K. K. O. w sprawie wydawnictw propagandowych związanych z międzynarodowym dniem oszczędności 31 października 1929 r.

Zainteresowanie wśród wszystkich kas oszczędnościowych jest duże. Podkreślić jednak należy, że o ile spodziewać się mamy owoców z propagandy, to winniśmy traktować ją nie jako akcję dorywczą związaną z pewnym świętem lub uroczystością, a jako dział pracy organizacyjnej stałej, która nigdy nie powinna ustawać, przeciwnie z dniem każdym musi się rozwijać i wzmacniać.

Praca propagandowa wymaga specjalnych funduszy, które z roku na rok winny się zwiększać. Zdrowo pomyślana propaganda i reklama wymaga poważnych wkładów kapitału, które w następstwie zamortyzują się z procentami.

Spółka Wydawnicza „Oszczędność” podjęła akcję reklamy plakatowej na stacjach w ten sposób, że każda lokalna kasa oszczędności będzie mogła umieścić swój plakat wraz z nazwą firmy kasy i dokładnym wskazaniem jej adresu na wszystkich stacjach terenu jej działania. Plakaty cały rok będą informować szeroki ogół o istnieniu placówki oszczędnościowej i jej działalności.

Należy przypuszczać, że wszystkie kasy oszczędnościowe docenią podjętą akcję organizacyjną plakatowej reklamy stacyjnej i zgłoszą swój akces, umożliwiając w ten sposób zrealizowanie podjętego przedsięwzięcia.

Ustanowienie Komisarza w Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu Tureckiego.

Wobec stwierdzenia przez rewidenta w Związku nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy Oszczędności Powiatu Tureckiego, Pan Wojewoda Łódzki reskryptem z dnia 12 sierpnia r. b. Z. III. 4570 rozwiązał dotychczasowy Zarząd i ustanowił Komisarza kasy w osobie p. Józefa Majerana, który w dniu 15 sierpnia r. b. objął urządowanie.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 sierpnia 1929 r. Nr. SG. 2582/2. w sprawie nieprzestrzeżenia przez komunalne kasy oszczędności przy udzielaniu kredytów poręczającym związkom komunalnym, innym związkom komunalnym i innym związkom prawnopublicznym — odnośnych przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r.

Na podstawie posiadanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych materiałów oraz w wyniku przeprowadzonych w komunalnych kasach oszczędności rewizyj przez związki rewizyjne i przez delegatów banków państwowych, z tytułu udzielanych kasom kredytów stwierdzono w bardzo licznych wypadkach, że wspomniane kasy nie przestrzegają przepisów, zawartych w pkt. 12-ym art. 24-go, w punktach a) i b) art. 25-go

oraz w ostatnim ustępie art. 25-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 339), udzielając poręczającym związkom komunalnym, innym związkom komunalnym oraz innym związkom prawnopublicznym kredytów ponad normy w przepisach tych określone.

Przekraczanie tych norm jest w wielu wypadkach tak rażące, że niekiedy cała kredytowa działalność kas sprowadza się do zużywania kapitałów własnych i obcych na udzielanie wyżej wspomnianym związkom komunalnym oraz innym instytucjom prawnopublicznym kredytów w różnych formach, zarówno bezpośrednich (r-ki bieżące, weksle, skrypty dłużne), jak i pośrednich (dyskonto weksli, wystawianych lub żyrowanych albo też poręczonych przez związki komunalne, lub przedsiębiorstwa, względnie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe).

W rezultacie komunalne kasy oszczędności nabierają charakteru instytucji finansujących przeważnie odnośne związki poręczające z pominięciem swego właściwego przeznaczenia, którym jest uprzywilejowanie jaknajszerszym warstwom społeczeństwa taniego kredytu.

Unieruchamiając większość swych płynnych kapitałów w kredytach dla związków komunalnych, komunalne kasy oszczędności skazują się, skutkiem braku odpowiednich środków obrotowych, na bierną egzystencję i zamiast rozwijać się i umacniać, wegetują przyczem z trudnością i niezawsze pokrywają nadmierne koszty administracyjne z własnych zysków.

Wobec powyższego należy wdrożyć odpowiednią akcję, celem systematycznego zlikwidowania tego wysoce niepożądanego stanu rzeczy, mogącego podkopać zaufanie do kas i w wypadkach silniejszego odpływu wkładów grozić nawet poważnymi następstwami.

Zechce więc Pan Wojewoda zbadać dokładnie, które związki komunalne zadłużone są w komunalnych kasach oszczędności powyżej dopuszczalnych prawnie granic, wytknąć zarządom odnośnych kas niedopuszczalność tego stanu rzeczy i polecić, by zadłużenia te pod żadnym pozorem się nie zwiększały. Ponadto należy, po przeprowadzeniu kontroli tam, gdzie okaże się, że zostały przekroczone granice dopuszczalnego zadłużenia się związków komunalnych w kasach — polecić kategorycznie stopniowe doprowadzenie wysokości tych zadłużeń do norm przepisanych.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie treści zatwierdzonych przez urzędy wojewódzkie uchwał związków poręczających odnośnie do komunalnych kas oszczędności.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w piśmie okólnem z dnia 25 lipca 1925 r. Nr. SG. 2570/2 (okólnik Nr. 156), skierowanem do PP. Wojewodów, wyjaśniło co następuje:

„Szereg komunalnych kas oszczędności, które ubiegają się w bankach państwowych o kredyty, nie może wykazać się przytem posiadaniem zatwierdzenia wyraźnej uchwały organu stanowiącego swego związku poręczającego w przedmiocie przyjęcia projektów ich statutów. Z tego powodu napotykać one też na trudności przy zabiegach o uzyskanie kredytów w bankach państwowych.

Stanowisko banków państwowych w tego rodzaju wypadkach jest uzasadnione, gdyż brak uchwały we wskazanym kierunku ze względu na brzmienie p. 4 art. 8-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r.

o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) może w następstwie wywołać poważne wątpliwości co do podstawy prawnej istnienia samej kasy. Dopuszczanie do tego rodzaju wątpliwości jest szczególnie niepożądanem i wysoce szkodliwym zwłaszcza w dziedzinie spraw finansowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu przypomina więc, że:

Art. 8-my wyżej powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. wlicza taksatywnie, co do jakich przedmiotów dla zorganizowania komunalnej kasy oszczędności powinny sejmiki powiatowe lub rady miejskie powziąć uchwały. Powinny one mianowicie uchwalić:

- 1) zorganizowanie kasy,
- 2) przyznanie kapitału zakładowego kasie conajmniej w wysokości pięciu tysięcy złotych,
- 3) przyjęcie odpowiedzialności za zobowiązania kasy conajmniej w zakresie, przewidzianym w art. 4-ym wspomnianego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej,
- 4) projekt statutu kasy.

Ustęp zaś 3-ci pkt. a) § 59-go rozporządzenia wykonawczego z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424) wskazuje też wyraźnie na przedmioty uchwał, co do których prawo zatwierdzania przekazano Panom Wojewodom.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca się więc do Pana Wojewody z wezwaniem o ścisłe przestrzeganie na przyszłość, aby uchwały zawierały wyżej wymienione postanowienia — na co należy zwrócić uwagę zainteresowanych związków komunalnych, a przedewszystkiem tych, które jeszcze nie zorganizowały u siebie komunalnej kasy oszczędności, oraz, aby w decyzjach zatwierdzających były wszystkie odnośne przedmioty uchwał wyraźnie wymienione“.

Okólnik Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego z dn. 11 lipca 1929 r. L. 21486/IV/1/29. w sprawie przyjmowania książeczek oszczędnościowych Kom. Kas Oszczędn. na zabezpieczenie kredytów.

Związek Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności z siedzibą w Warszawie żali się w piśmie wystosowanem do Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego, iż przyjmowanie książeczek oszczędnościowych komunalnych kas oszczędności na zabezpieczenia kredytów, udzielanych przez Polski Monopol Tytoniowy, napotyka na pewne trudności.

Wobec powyższego Dyrekcja Polskiego Monopoli Tytoniowego wskazuje na postanowienia artykułu 20, ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339 z 1927 roku), wyjaśniając przytem, że osoba ofiarująca na zabezpieczenie kredytu na pobór wyrobów tytoniowych książeczkę oszczędnościową wspomnianych Kas winna przedłożyć Izbie Skarbowej dokument zastawu, wystawiony analogicznie do wzoru III podanego w okólniku Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego z dn. 31.X 1928 r. L. 23318/IV/1/28, oraz upoważnić odnośną Komunalną Kasę Oszczędności do wpisania do książeczki zastrzeżenia, iż wypłata wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej nie może być uskuteczniiona bez zgody władzy Skarbowej, udzielającej kredytu (winkulacja).

**Okólnik Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego
z dn. 1 maja 1929 r. L. 18.144/VII/4/29. W sprawie książeczek oszczędnościowych Komunalnych Kas jako kaucyj (wadja).**

Art. 20 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, z r. 1927, poz. 338) postanawia, że książeczki oszczędnościowe tych kas będą przyjmowane przez państwowe, względnie komunalne władze, urzędy i zakłady, jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Podając powyższe do wiadomości Panów Dyrektorów (Kierowników) Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zleca przyjmowanie tychże na równi z papierami wartościowymi Państwowych Instytucyj finansowych lub Instytucyj przez Skarb Państwa gwarantowych.

**Sprawozdanie Ch. Dewey'a Doradcy Finansowego Rządu
za drugi kwartał 1929 r.**

Siódme sprawozdanie Doradcy, składające się z 3 części wykonanie planu stabilizacyjnego, port w Gdyni, położenie gospodarcze, nosi charakter sprawozdawczy.

W części I sprawozdania Doradca stwierdza, że plan stabilizacyjny funkcjonuje sprawnie. Dochody skarbowe w pierwszym kwartale roku skarbowego utrzymały się na poziomie nieco wyższym, aniżeli w odnośnym kwartale roku ubiegłego, a wydatki sięgają mniej, niż $\frac{1}{4}$ sumy rozchodów, przewidzianych w budżecie rocznym. Otrzymywane tą drogą nadwyżki mogą posłużyć jako zabezpieczenie na wypadek zmniejszenia się wpływów skarbowych, które może spowodować ciasnota pieniężna, lub też mogą być w przyszłości zużytkowane w okresie przejściowym, gdyby została zdecydowana jaka reforma, redukująca opodatkowanie. Z pożyczki stabilizacyjnej wydatkowano na cele rozwoju ekonomicznego 155 mil. zł., Podział kredytu inwestycyjnego na 30 czerwca 1929 r. przedstawia następująca tablica:

7% i 8% listy zastawne oraz 7% obligacje me- moracyjne Państwowego Banku Rolnego	zł. 49.213.964.28
8% zapis dłużny Państw. Fabr. Zw. Azotowych w Tarnowie	zł. 34.800.000.—
8% listy zastawne Tow. Kred. Ziemi. w War- szawie, we Lwowie, Poznańskiego Ziemstwa Kred. oraz Wileńskiego Banku Ziemi. z.	27.153.781.11
8% zapisy dłużne Państw. Fabr. Apar. Telegraf. i Telef. oraz „Poczta, Telegraf i Telefon“	zł. 20.500.000.—
7% i 8% listy zastawne Banku Gosp. Kraj.	zł. 16.686.243.48
8% zapis dłużny prz. państw. „Żegluga Polska“	zł. 3.327.500.—
8% „ „ Państw. Zakł. Wodociągów na Górnym Śląsku	zł. 2.000.000.—
8% zapis dłużny Państw. Fabr. Olejów Mineral. „Polmin“	zł. 1.500.000.—
	<hr/>
	zł. 155.181.488.87

Część II sprawozdania dotyczy roli i znaczenia portu w Gdyni. Doradca podkreśla trudności, w jakich znalazł się polski handel zagraniczny po wojnie. Towar, przewożony koleją, znajdował nabywców na pobliskich terytorjach; obecnie został odcięty od nich skutkiem ograniczeń powojennych, wysokich

stawek celnych i nadmiernego pośrednictwa, które podraża jego cenę. Dlatego wywóz i przywóz między Polską, a państwami z nią niesąsiadującymi bezpośrednio skierował się siłą rzeczy drogą wodną, unikając w ten sposób kosztownego pośrednictwa krajów trzecich. Gdańsk nie sprostałby zadaniu wskutek małej zdolności rozbudowy, uwarunkowanej niekorzystnym terenem. Mimo to stał się jednym z największych portów na Bałtyku, z obrotem ośmiokrotnie przewyższającym przedwojenny. Gdynia nadawała się świetnie do budowy portu, mając możliwości rozwoju nieograniczone. Obrót towarów wzrasta z zadziwiającą szybkością i w 1928 r. doszedł prawie do 2 milj. tonn. Najbardziej nowoczesne urządzenia, niskie opłaty portowe i ułatwienia przeładunkowe sprawiają, że zarówno przywóz, jak i wywóz powiększać się będą stale, a przyszła linja kolejowa Herby—Inowrocław—Gdynia, łącząca bogaty Śląsk z morzem spowoduje jeszcze większy wzrost obrotów. „Położona na zakręcie od południowych ku wschodnim wybrzeżom Bałtyku — Gdynia jest logicznie przystosowana do roli pośrednika w handlu między Europą wschodnią a centralną“.

W części III Doradca omawia położenie gospodarcze Polski. Pomimo przewidywanych zbiorów korzystniejszych, aniżeli w roku ubiegłym, sytuacja rolników nie jest zadawalniająca. Wskutek niskich cen zboża siła nabywcza ludności wiejskiej spadła, co powoduje osłabienie tęża przemysłu włókienniczego i maszyn rolnych. Sprzedaż żelaza znacznie zmalała w porównaniu do roku ubiegłego. Wydobycie węgla wzrosło o 10%. Przemysł drzewny przeżywa kryzys. Przemysł budowlany hamowany jest drogim kredytem. Ciasnota gotówki zarysowała się jeszcze silniej, niż w poprzednim kwartale. Bank Polski stosował restrykcje kredytowe, z wyjątkiem sezonowych kredytów rolnych, aby nie dopuścić do inflacji. Liczba weksli zaprotestowanych wzrosła. Ogólny poziom cen wykazuje tendencję zniżkową. Ujemne saldo bilansu handlowego zmniejszyło się. Wzrósł nieznacznie wywóz towarów włókienniczych, węgla, żyta, jęczmienia, bekonów i masła. Objawy recesji, jaką Polska przechodzi, zarysowały się silniej, jednakże niema podstaw do obawy, że kraj wchodzi w okres kryzysu.

**Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Mi-
nistrem Sprawiedliwości z dnia 11 czerwca 1929 r.
w sprawie urzędowych blankietów wekslowych.**

(D. U. R. P. z dn. 18 lipca 1929 r. Nr. 52 poz. 423).

Na podstawie art. 18 i 176 (ustępu drugiego) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) zarządza się co następuje:

§ 1. W ustępie drugim § 23 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych (D. U. R. P. Nr. 123, poz. 713) zdanie trzecie otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie jednoczesnego poboru dwóch lub więcej rodzajów znaków stemplowych należy co do każdego rodzaju sporządzić osobne zamówienie“.

§ 2. § 155 powołanego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłatę stemplową od weksłu uiszcza się zasadniczo przez napisanie go na urzędowym blankiecie wekslowym.

Wypuszczone zostaną dwa rodzaje urzędowych blankietów wekslowych.

1) ze schematem umowy wekslowej, 2) bez tego schematu, a w każdym rodzaju 21 kategorii wartości, a mianowicie:

za	20 gr. dla sumy wekslowej	nieprzewyższającej 50 zł.
"	30 " " " " " "	ponad 50 zł. " 100 "
"	60 " " " " " "	100 " " 200 "
"	90 " " " " " "	200 " " 300 "
"	1 zł. 20 " " " " " "	300 " " 400 "
"	1 " 50 " " " " " "	400 " " 500 "
"	1 " 80 " " " " " "	500 " " 600 "
"	2 " 10 " " " " " "	600 " " 700 "
"	2 " 40 " " " " " "	700 " " 800 "
"	2 " 70 " " " " " "	800 " " 900 "
"	3 " " " " " " "	900 " " 1.000 "
"	6 " " " " " " "	1.000 " " 2.000 "
"	9 " " " " " " "	2.000 " " 3.000 "
"	12 " " " " " " "	3.000 " " 4.000 "
"	15 " " " " " " "	4.000 " " 5.000 "
"	18 " " " " " " "	5.000 " " 6.000 "
"	21 " " " " " " "	6.000 " " 7.000 "
"	24 " " " " " " "	7.000 " " 8.000 "
"	27 " " " " " " "	8.000 " " 9.000 "
"	30 " " " " " " "	9.000 " " 10.000 "
"	60 " " " " " " "	19.000 " " 20.000 "

Blankiety wekslowe są sporządzone z papieru, zaopatrzonego w znak wodny, przedstawiający: w blankietach czterech pierwszych kategorii (groszowych) — plecionkę, złożoną z romboidów i sześcioboków, w blankietach pozostałych kategorii (złotowych) — plecionkę, złożoną z rombów i sześcioboków; przytem w blankietach złotych w każdym sześcioboku znajduje się orzeł państwa.

Wymiar blankietów wekslowych wynosi 28 na 10,8 cm.

Blankiet wekslowy składa się z trzech części: z tekstu objaśniającego, z winiety oraz z przestrzeni, przeznaczonej na napisanie umowy wekslowej; część trzecia w blankietach wekslowych, wymienionych w ustępie drugim niniejszego paragrafu pod 1), zawiera wydrukowany schemat umowy wekslowej.

Tekst objaśniający znajduje się na lewym węższym brzegu blankietu i składa się z trzech zdań, umieszczonych równolegle do owego brzegu. Zdanie pierwsze brzmi: „Urzędowy blankiet wekslowy”; zdanie drugie: „Cena . . . . gr.”, względnie „. . . zł.”, lub „. . . zł. : : gr.”; zdanie trzecie: „Dla weksli, których suma nie przewyższa . . . zł.”. Zdanie pierwsze i trzecie jest wykonane pismem angielskim, zdanie drugie — kursywą.

Wymiar krańcowych punktów winiety wynosi 96,5 na 36 mm. Winieta składa się z trzech tarcz: górna i dolna są okrągłe, środkowa jest owalna. Tarcze: górna i środkowa posiadają tło ciemne, którego barwą jest właściwy kolor winiety (wymieniony w następnym ustępie niniejszego paragrafu); tarcza dolna posiada tło jasne, którego barwą jest kolor tła winiety, względnie — przy blankietach wartości od 20 gr. do 90 gr. — tło białe. W tarczy górnej jest umieszczony biały orzeł polski, wyłaniający się z ciemnego tła tarczy. W tarczy środkowej znajduje się biały napis, równoległy do węższych boków blankietów, wyłaniających się z tła; napis ten brzmi: „OPŁATA STEMPLOWA GR. . . . . GR.”, względnie „ZŁ. . . . . ZŁ.” lub „. . . ZŁ. : : GR.”; W tarczy dolnej znajduje się napis, równoległy do szerszych boków blankietu, wykonany barwą, stanowiącą właściwy kolor winiety; napis ten brzmi: „. . . . GROSZY” względnie „. . . ZŁOTE” lub „. . . . ZŁOTYCH” lub „1 ZŁOTY . . . GROSZY”; lub „ZŁOTE . . . GROSZY”. Wszystkie tarcze są ujęte w stylizowaną ornamentację z motywów roślinnych.

Na blankietach wartości od 20 gr. do 90 gr. włącznie winieta jest koloru granatowego. Na innych blankietach winieta jest dwukolorowa, a mianowicie: na blankietach wartości od 1 zł. 20 gr. do 2 zł. 70 gr. włącznie kolor właściwy winie-

ty jest granatowy, a tło pomarańczowe; na innych blankietach kolor właściwy winiety jest czerwony, a tło zielone.

Schemat weksla brzmi:

..... dnia ..... 19..... r. Na .....
..... zapłać..... za ten.....
weksel na zlecenie..... sumę.....

Płatny.....

§ 3. § 198 powołanego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Aż do dalszego zarządzenia mogą być używane urzędowe blankiety wekslowe, sporządzone według wzorów, opisanych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 515), z dnia 23 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 775) oraz w pierwotnym tekście § 155 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713)”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.
Minister Sprawiedliwości:
(—) St. Car.

Zwyżka stopy procentowej Federal Reserve Banku.

Nowojorski F. R. B. podniósł stopę dyskontową z 5 na 6%. Zwyżka ta wymierzona jest przeciwko niezwykle rozwiniętej grze spekulacyjnej agentów giełdowych i nazbyt ożywionej działalności emisyjnej w zakresie akcyj. Jakkolwiek decyzja władz Rezerwy Federalnej została podyktowana sytuacją wewnętrznego rynku pieniężnego Stanów Zjednoczonych, niemniej jednak może pogłębić naprężenie rynków Europy, zwłaszcza angielskiego i niemieckiego.

Na rynku kredytowym w Polsce sprawa ta nie wywrze większego wpływu i nie należy się obawiać zmiany stopy dyskontowej Banku Polskiego; wymagać jednak będzie od władz Banku Polskiego zdwojonej czujności.

Bilans handlowy.

Od 2 lat nasz bilans handlowy wykazywał stale ujemne saldo, przyczem największe natężenie przywozu nad wywozem w ciągu tego czasu przypadło w miesiącu maju 1928 r. i wynosiło zł. 163.800.000. Lipiec r. b. stanowi moment przełomowy w kształtowaniu się naszego bilansu handlowego. Miesiąc ten wykazuje saldo aktywne zł. 10.400.000.— i jest to wynikiem nie tyle zmniejszonego importu towarów (zł. 5.000.000), ile wzmoczonego wywozu, który w porównaniu z czerwcem r. b. wzrósł o zł. 40.000.000. Dodatni stan ten należy przypisać nieco zmniejszonej sile nabywczej konsumentów krajowych i w konsekwencji wyszukiwaniem nowych rynków zbytu przez nasz przemysł. Saldo dodatnie bilansu handlowego winno nadal wzrastać, jakkolwiek trudno w dzisiejszej sytuacji spodziewać się stałej i ciągłej nadwyżki wywozu nad przywozem.

Nowe monety.

Bank Polski wypuścił w obieg nowe monety 5 złotych — srebrne i 1 złotowe — nikłowe, bite na podstawie Rozp. Prez. Rzeczyp. z dn. 5/XI 1927 r. (D. U. R. P. Nr. 97, poz. 855).

Nowe Zastępstwa Banku Polskiego.

Bank Polski w dniu 19 sierpnia 1929 r. powierzył swe zastępstwa: Komunalnej Kasie Oszczędności Powiatu Garwolińskiego w Garwolinie, Komunalnej Kasie Oszczędności Powiatu w Radzynie i Komunalnej Kasie Oszczędności Powiatu Pułtuskiego, oddziałowi w Wyszkuwie.

„Prawo o związkach międzykomunalnych“.

Nakładem Spółki Wydawniczej „Samorząd“ wyszła właśnie praca D-ra Kazimierza Windakiewicza p. t.: Prawo o związkach międzykomunalnych. Jestto studjum ogólnoporównawcze, obejmujące również obowiązujące prawodawstwo polskie o związkach międzykomunalnych. Praca ta ma za cel obznajmienie czytelników z zagadnieniami i przepisami, dotyczącymi organizacji takich związków. Obejmuje ona trzy części.

W pierwszej części zawarty jest pogląd ogólny na sprawę organizacji związków międzykomunalnych z omówieniem przewodnich zasad ustroju takich związków a zarazem zasad organizacji zrzeszeń prywatno-prawnych.

Część druga obejmuje prawodawstwo zagraniczne i podaje ogólne wytyczne co do organizacji związków międzykomunalnych względnie specjalnych w Anglii, Belgii, Francji, Hiszpanji, Włoszech i Niemczech z wyszczególnieniem ustawodawstwa w główniejszych państwach Rzeszy Niemieckiej.

Część trzecia jest najobszerniejsza i obejmuje ona przepisy, obowiązujące obecnie w Polsce w zakresie związków międzykomunalnych, przyczem w krótkim szkicu podaje wstępnie stan ustawodawstwa w zakresie takich związków na obszarze Rzeczypospolitej, jaki istniał przed wydaniem Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o związkach międzykomunalnych. W dalszym ciągu części trzeciej podano pełne brzmienie wspomnianego rozporządzenia wraz z ogólnym uzasadnieniem tego rozporządzenia a następnie pełne brzmienie rozporządzenia wykonawczego i tekst statutu wzorowego ogłoszonego w dzienniku ustaw państwa. Ponadto zamieszczony jest w tej części okólnik wystosowany do wojewodów w sprawie związków międzykomunalnych oraz w sprawie rejestracji tych związków z podaniem formularza kart rejestrowych oraz instrukcji o utrzymaniu i prowadzeniu rejestru związków międzykomunalnych przez bezpośrednie władze nadzorcze.

Ze względu na to, że praca powyższa obejmuje całokształt przepisów, jakie obowiązują obecnie w przedmiocie związków międzykomunalnych, stanowi ona praktyczny podręcznik w tym kierunku dla działaczy samorządowych.

Teoretyczną z zakresu administracji samorządowej i młodej studyjacej przynosi ona obszerny materiał źródłowy, informacyjny i porównawczy z powyższej dziedziny.

„Unja Związków Spółdzielczych w Polsce“.

Pod powyższym tytułem ukazała się broszura (nakładem Unji Zw. Spółdz. w Polsce, str. 43) Ks. St. Adamskiego, znanego i cenionego pioniera ruchu spółdzielczego w Polsce. Publikacja, przeznaczona dla szerszych kół społeczeństwa i opracowana na podstawie przemówienia autora, wygłoszonego na Walnych Zgromadzeniach Związków rewizyjnych, zawiera szereg ciekawych artykułów, napisanych z rozmachem pisarskim, a zwięzłych w słowach i bogatych w treść. Ton polemiczny, rzadka umiejętność władania materiałem cyfrowym, świadomość wielkiej pracy społecznej i gospodarczej, dokonywanej w Polsce przez spółdzielczość, oraz mocna wiara we własne siły

ożywiają niezmiernie broszurę. „Żaden kapitał zagraniczny, żadna pożyczka zagraniczna nie odda tej korzyści życiu gospodarczemu, co własny kapitał Polski” — pisze ks. Adamski. Wydobywanie tego kapitału ze wszystkich skrytek i zakamarków jest naczelnym zadaniem tak spółdzielczości, jak i naszym. Trudności w tej pracy spotykamy jednakże. Dobrze więc byłoby się zapoznać z działalnością Unji Związków Spółdzielczych, aby z doświadczenia lat dziesiątków wysnuć cały szereg wniosków, które byłyby drogowskazem w żmudnej, ciężkiej, czasem pomaćku prowadzonej pracy.

„Przegląd Samorządowy“ Nr. 30/31.

Numer podwójny z dnia 10 sierpnia 1929 r. tygodnika „Przegląd Samorządowy” przynosi obfitą i zajmującą treść

W artykule p. t. „W sprawie lokowania funduszy instytucji ubezpieczeniowych w komunalnych instytucjach kredytowych” zawarta jest umotywowana prośba Związku Miast Polskich, skierowana do Pana Ministra Skarbu, aby dla polepszenia sytuacji gospodarczej miast, wydane zostało zarządzenie w tym kierunku, iż przynajmniej 20% kapitałów gromadzonych w instytucjach ubezpieczeniowych społecznych, winno być lokowane w komunalnych instytucjach kredytowych, jak: Polski Bank Komunalny, Komunalny Związek Kredytowy w Poznaniu oraz Miejskie i Powiatowe Kasy Oszczędności—dla celów udzielania długoterminowego kredytu komunalnego.

W omawianym zeszycie znajdujemy również artykuł w sprawie statutu emerytalnego pracowników komunalnych. Kwestja, dotycząca ubezpieczenia pracowników komunalnych i ich rodzin, została narazie tymczasowo uregulowana w postaci opracowanego dla województw centralnych i wschodnich przez Min. Spr. Wewn. wzorowego statutu. Komunalne Kasy Oszczędności mogą również zgłosić swe przystąpienie do funduszu emerytalnego danego Związku Komunalnego, przyjmując statut na mocy uchwały Rady Kasy, jako organu stanowiącego.

„Przegląd Gospodarczy“.

Wyszedł z druku zeszyt 15 „Przeglądu Gospodarczego” z dnia 1 sierpnia b.r., zawierający następujące artykuły:

„Światowa polityka handlowa”—dr. T. Łychowski; „Znaczenie gospodarcze kinematografji”—K. Orthwein; „Standaryzacja wywozu jaj”—S. Fr. Królikowski; „XII Sesja Międzynarodowej Konferencji Pracy”—M. Jastrzębowski; „Drugi rok działalności skomercjalizowanych kolei państwowych w Belgji”—J. Michalski; „Z gospodarczego położenia Francji”—K. Staniszewski; „Kolej Wschodnio-Chińska a konflikt chińsko-sowiecki” T. Szukiewicz.

Zeszyt 16 „Przeglądu Gospodarczego” z dnia 15 sierpnia r. b. zawiera następującą treść:

„Książka na czasie”—E. R.; „Ruch budowlany”—St. Skrzywan; „V Kongres Międzynarodowej Izby Handlowej w Amsterdamie”—St. Kocot; „Z gospodarczego położenia Niemiec”—dr. A. Bzowiecki.

Ponadto zeszyt zawiera następujące działy: Kronika zagraniczna i krajowa, Rynek pieniężny i Rynki towarowe.

OD ADMINISTRACJI.

Administracja Dwutygodnika „Oszczędność” uprasza te wszystkie osoby i instytucje, które zalegają z opłatą prenumeraty, aby dla uniknięcia przerwy w otrzymywaniu Czasopisma zechciały zaległą należność wpłacić do P. K. O. na konto Nr. 92.

Giełda pieniężna w Warszawie.

31 sierpnia 1929 r.

O minimalnych i stale przytem zmniejszających się obrotach akcjami na giełdzie warszawskiej dobitnie świadczy ceduła urzędowa giełdy; całe działy akcyj i to pierwszorzędných, z dziedziny: przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, fabryk wyrobów włókienniczych, fabryk papieru, wreszcie różnych przedsiębiorstw handlowych i wielu przedsiębiorstw przemysłowych, nie są notowane na giełdzie. Zauważyć jednak należy, że spora liczba transakcyj jest zawierana bezpośrednio przez osoby, biorące udział w zebraniach, z pominięciem dla zaoszczędzenia sobie kosztów, maklerów przysięgłych. Takie obroty nie są naturalnie ujawnione i nie mogą podlegać notowaniu. Pewna ilość obrotów dokonywana jest poza giełdą urzędową na giełdzie „czarnej“, która jednak w ostatnich czasach straciła na znaczeniu, a obroty jej uszczupliły się bardzo znacznie.

Wiele też banków poważniejszych nie zawiera transakcyj na giełdzie, gdyż, otrzymując zlecenie kupna i sprzedaży tych samych akcji, załatwiają te interesy przez kompensatę u siebie. Zresztą objaw ten daje się spostrzegać nie tylko u nas.

Na innych giełdach pieniężnych w Europie obroty uległy redukcji. Do fatalnego stanu giełdy pieniężnej u nas przyczynia się stan gospodarczy kraju i zły stan rynku pieniężnego, a przede wszystkim brak taniego i dogodnego kredytu, który ułatwiałyby dokonywanie obrotów przez sfery giełdowe. Ostatnio notowano akcje: Banku Dyskontowego Warszawskiego 127, Handlowego w Warszawie 117, Banku Polskiego 164—164.50; Zachodniego 70, Zw. Sp. Zarobk. w Poznaniu 78.50; Warsz. Tow. fabr. cukru 33; Warsz. Tow. Kopalń Węgla i Zakł. hutn. 65; Norblin 138; Starachowice 26.75; K. Rudzki 31.50. Większe nieco zainteresowanie wzbudzały akcje cukrowe. Obroty dewizami zagranicznymi niewielkie.

Notowania giełdowe papierów procentowych państwowych i hipotecznych.

	Wartość nominalna	S i e r p i e ń						
		20	21	22	23	26	27	28
Papiery procent. państwowe								
5 proc. Państw. pożycz. Konwersyjna	100 zł.	—	46.50	—	47	48	48.25-48.50	—
5 proc. Konwers. pożycz. Kolej. 1926 r.	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
6 proc. Pożyczka Dolarowa 1919/20 r.	100 dol.	—	—	83	—	83	83	83.25
7 proc. Pożyczka Stabil. 1927 r. 2)	100 dol.	91.50	—	—	—	91.50	91.50	—
10 proc. Pożyczka Kolejowa	100 fr. w zł.	—	102.50	102.50	—	102.50	102.50	—
4 proc. Pożyczka prem. inwestycyjna	100 zł. w zł.	—	—	—	—	—	—	—
5 proc. Pożyczka prem. ser. II 1926 r.	5 dol.	118.50-119.118.75	118.50-119.118.75	118.50-117.50-118	118.75-116.50-117	117.25-117-116.75	118.50-120-119	118.50-118.25
		61.50-60.75-61.25	62-62.50-62.25	61.50	63.50-63	63-64.25	63.50-63	62.50-60.50
Papiery banków państwowych								
7 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego	100 zł. w zł.	83.25	83.25	83.25	83.25	83.25	83.25	83.25
8 proc. „ „ „ „ „ 1)	100 zł. w zł.	94	94	94	94	94	94	94
7 proc. L. Z. Banku Gospod. Krajowego 1)	100 zł. w zł.	83.25	83.25	83.25	83.25	83.25	83.25	83.25
8 proc. „ „ „ „ „ 1)	100 zł. w zł.	83.25	83.25	83.25	83.25	83.25	83.25	83.25
8 proc. Obligacje Banku Gospod. Krajowego 1)	100 zł. w zł.	94	94	94	94	94	94	94
Papiery komunalne.								
4 i pół proc. Poż. Konwers. m. Warszawy 1926	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
5 i pół proc. „ „ „ „ „	100 zł.	—	47	—	—	53	—	—
6 proc. „ „ „ „ „	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
8 proc. „ Szkolna „ 1925	100 zł. w zł.	—	—	—	—	—	—	—
Papiery banków komunalnych								
6 proc. Obl. Pol. Banku Komunalnego	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
6 proc. „ „ II em.	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
8 proc. „ „ III em. 1)	100 zł. w zł.	—	—	—	—	—	—	—
Papiery gwarant. przez Skarb Państwa.								
7 proc. Tow. Kred. Przem. Polskiego*)	1 funt. sterl.	—	—	—	—	—	—	—
8 proc. „ „ „ „ „ **)	1 funt. sterl.	—	—	—	84.50	—	—	—
Listy zastawne								
4 proc. Tow. Kredytu Ziemieckiego	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
4 pół proc. „ „ „ „ „	100 zł.	49.25	49.50	49	49	48.75	48.75-48.85	49
8 proc. „ „ „ „ „	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
4 pół proc. „ „ „ m. Warszawy	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
5 proc. „ „ „ „ „	100 zł.	53.75	—	53.50	—	53.50	53.75	—
8 proc. „ „ „ „ „	100 zł.	65.25-67	68-68.50-68	67.75-67.50-67.75	67-67.75	68-67.50	67-66.50	66.75-67
5 proc. „ „ „ „ „ Częstochowy	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
8 proc. „ „ „ „ „ „	100 zł.	—	56	56	—	—	56.50	56.50
5 proc. „ „ „ „ „ Kalisz	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
8 proc. „ „ „ „ „ „	100 zł.	—	—	—	—	—	37.50	—
5 proc. „ „ „ „ „ Kielc	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
8 proc. „ „ „ „ „ „	100 zł.	—	—	—	—	—	56.50	56.50
5 proc. „ „ „ „ „ „ Lublina	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
8 proc. „ „ „ „ „ „ „	100 zł.	—	56.50	—	—	—	—	—
10 proc. „ „ „ „ „ „ „	100 zł.	—	—	70	—	—	69.50	—
4 pół proc. „ „ „ „ „ „ „	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
5 proc. „ „ „ „ „ „ „	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
8 proc. „ „ „ „ „ „ „	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
5 proc. „ „ „ „ „ „ „ Piotrkowa	100 zł.	—	—	59	—	—	59	—
8 proc. „ „ „ „ „ „ „ „	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
5 proc. „ „ „ „ „ „ „ Radomia	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
8 proc. „ „ „ „ „ „ „ „	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
10 proc. „ „ „ „ „ „ „ „	100 zł.	—	—	69	—	—	—	—
5 proc. „ „ „ „ „ „ „ „ Siedlec	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—
10 proc. „ „ „ „ „ „ „ „ „	100 zł.	—	—	—	—	—	—	—

*) Zgodnie z ustawą monetarną według rozporządzenia Prezydenta załączonego do rozporządzenia min. Skarbu z d. 23/IV 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 37 poz. 401 z r. 1924.

**) Gwarantowane przez Skarb Państwa.

Komunalna Kasa Oszczędności pow. Pułtuskiego w Pułtusk.

L.p.	NAZWA RACHUNKU	Bilans otwarcia na d. 1 stycznia 1929 r.		D e b e t	K r e d y t	Bilans na d. 1 lipca 1929 r.	
		Stan czynny	Stan bierny			Stan czynny	Stan bierny
1	Kasa	5.540,47	—	2.367.414,62	2.365.589,34	7.365,75	—
2	Rachunki bieżące w instyt. kredyt.	22.149,69	—	282.714,43	291.715,60	13.148,52	—
3	Bank Polski (Zastępstwo)	11.411,77	—	611.082,47	619.990,72	2.503,52	—
4	Papiery procentowe własne	5.775,—	—	356.277,—	—	362.052,—	—
5	Weksle zdyskontowane	801.914,01	—	744.141,35	513.140,13	1.032.915,23	—
6	Pożyczki w rachunkach bieżących	11.997,54	—	11.000,—	11.000,—	11.897,54	—
7	Korespondenci „Nostro”	414.423,—	—	462.156,04	813.938,10	62.640,94	—
8	Ruchomości	1.914,50	—	3.716,65	516,50	5.114,65	—
9	Koszty handlowe	—	—	31.828,60	—	31.828,60	—
10	Rachunki przechodnie	2.605,—	—	—	990,—	1.615,—	—
11	Dokumenty na inkaso	28.199,94	—	640.741,08	626.350,05	42.590,97	—
12	Dokumenty u korespondentów	4.188,55	—	82.236,32	70.929,36	15.495,51	—
13	Rachunki różne (wydatki zwrotne)	2.945,10	—	5.897,39	7.875,35	967,14	—
14	Depozyty	14.370,—	—	—	—	14.370,—	—
15	Weksle kaucyjne własne	50.000,—	—	—	—	50.000,—	—
16	Nasz Oddział Wyszków	—	—	147.465,16	111.642,01	35.823,15	—
17	Procenty i prowizje na 1930 rok	—	—	1.000,—	3.300,—	1.000,—	—
18	Weksle zdyskontowane u korespond.	—	—	3.300,—	55.000,—	—	—
1	Kapitały własne: zakład i rezerwowy	—	55.000,—	30.000,—	190.160,43	—	80.000,—
2	Wkłady oszczędnościowe	—	89.930,36	137.400,86	360.603,85	—	142.689,93
3	Rachunki czekowe	—	117.710,27	323.325,81	156.000,—	—	154.988,31
4	Kredyty udzielone Kasie	—	766.905,—	103.405,—	454.720,—	—	819.500,—
5	Redyskonto	—	186.015,—	360.560,—	74.060,85	—	280.175,—
6	Procenty i prowizje	6.109,70	—	21.060,84	662.760,71	98.675,44	46.890,31
7	Pożyczki w rachunkach bieżących	—	2.840,—	764.276,15	58.428,43	—	25.499,25
8	Rachunki przechodnie	—	1.778,75	34.707,93	154.479,95	—	78.568,48
9	Korespondenci „Loro”	—	52.712,48	128.623,95	702,20	—	3.413,05
10	Rachunki Różne (należn. skarbowe)	—	2.710,85	—	—	—	—
11	Straty i zyski	—	11.183,07	11.183,07	648.352,18	—	58.086,48
12	Różni za inkaso	—	32.388,49	622.654,19	—	—	14.370,—
13	Różni za swoje depozyty	—	14.370,—	—	—	—	50.000,—
14	Różni za nasze weksle kaucyjne	—	50.000,—	—	—	—	35.823,15
15	Rachunki Centrali	—	—	97.405,06	133.228,21	—	—
		1.383.544,27	1.383.544,27	8.385.573,97	8.385.573,97	1.790.003,96	1.790.003,96

Składnica materiałów, należąca do Spółki Wydawniczej

„OSZCZĘDNOŚĆ”

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

posiada na składzie druki następujących ksiąg według nowych wzorów:

1) Dziennik—główna (amerykanka) o 34 kontach—za 100 arkuszy (200 folio) z wkładkami	zł. 90.—
2) Księga rachunków bieżących Kasy w innych instytucjach za 100 arkuszy	zł. 17.50
3) Rejestr dłużników i poręczycieli:	
a) formularze na rejestr za 100 arkuszy	zł. 11.—
b) kartoteka (karty na obligo i stan majątkowy, białe i czerwone), za 1000 sztuk	zł. 90.—
4) Księga weksli protestowanych za 100 arkuszy	zł. 18.—
5) Kontrola skryptów dłużnych za 100 arkuszy	zł. 18.—
6) Księga rachunków bieżących za 100	zł. 17.50
7) „ korespondentów „Loro“ i „Nostro“ za 100 arkuszy	zł. 17.50
8) „ kosztów handlowych za 100 arkuszy	zł. 12.50
9) „ wkładów za 100 arkuszy	zł. 17.50
10) „ rachunków czekowych za 100 arkuszy	zł. 17.50
11) Rejestr wydanych gwarancji za 100 arkuszy	zł. 12.50
12) Księga dokumentów otrzymanych do inkasa (dziennik inkasa) za 100 arkuszy	zł. 17.50
13) Księga dokumentów otrzymanych do inkasa i przesłanych korespon- dentom za 100 arkuszy	zł. 12.50
14) Księga kontowa inkasa (r-ki komitentów) za 100 arkuszy	zł. 12.50
15) Rejestr zastawów za 100 arkuszy	zł. 12.50
16) Księga depozytów za 100 arkuszy	zł. 18.—
17) „ różnych za depozyty za 100 arkuszy	zł. 18.—
18) Kontrola weksli kaucyjnych za 100	zł. 12.50
19) Raporty dzienne kasowe za 100 arkuszy	zł. 6.50
20) Asygnacje memorjałowe (pod kalkę) za blok 100 sztuk	zł. 2.55
21) „ kasowe (pod kalkę):	
a) podwójne za blok	zł. 2.55
b) potrójne „ „	zł. 3.—

Składnica posiada na składzie również następujące wydawnictwa:

- 1) Zagadnienia organizacji oszczędności (Zbiór referatów, wygłoszonych na zjeździe Delegatów Komunalnych Kas Oszczędności, zrzeszonych w Związku Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności w Warszawie, w kwietniu—maju 1928 r.) Cena zł. 5.
- 3) Opłaty stemplowe, wiążące się z działalnością komunalnych kas oszczędności. (Referat, wygłoszony przez Achillesa Rosenkranza, Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Skarbu, w dniu 2 maja 1928 r. na zjeździe Delegatów Komunalnych Kas Oszczędności, zrzeszonych w Związku Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności w Warszawie). Cena zł. 2.
- 4) Historia bankowości S. Woyzbuna. Cena zł. 2.
- 5) Polska Tabela Procentowa M. Turskiego i T. Wolframa. Cena zł. 10.

Do cen powyższych doliczamy rzeczywiste koszty opakowania i przesyłki.

Zamówienia prosimy kierować do Spółki Wydawniczej „Oszczędność“, Warszawa, pl. Napoleona 7, zaś należność wpłacać do P. K. O. na konto czekowe № 92 (Czasopisma „Oszczędność“).

POLSKI BANK KOMUNALNY

ZAŁOŻONY PRZEZ SAMORZĄDY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(I WOJEWÓDZKI ZW. KOMUN., 229 MIAST, 164 POWIATY, 29 GMIN WIEJSKICH,
90 KOMUNALNE KASY OSZCZĘDNOŚCI I 6 ZWIĄZKÓW SPECJALNYCH).

CENTRALA W WARSZAWIE

PRZY PL. NAPOLEONA № 7 (DOM WŁASNY)

BANK POSIADA KORESPONDENTÓW WE WSZYSTKICH WOJEWÓDZKICH I POWIATOWYCH MIASTACH.

Bank załatwia wszelkie czynności w zakres bankowości wchodzące.

Udziela pożyczek Samorządom i instytucjom samorządowym oraz załatwia wszelkie ich zlecenia. Udziela Samorządom gwarancji za kredyty krajowe i zagraniczne. Finansuje miejskie i powiatowe Kasy Oszczędności. Pośredniczy w umieszczaniu gotówki na korzystnych warunkach w przedsiębiorstwach samorządowych. Załatwia przekazy na wszystkie miejscowości w kraju i zagranicą. Wykonywa zlecenia giełdowe (waluty i papiery) i inkasuje weksle i dokumenty. Udziela wszelkich wyjaśnień i porad w sprawach bankowych i kredytowych.

Bank przyjmuje wkłady terminowe i na rachunki bieżące oprocentowane.

a) od Związków Samorządowych i ich instytucji, b) od osób prawa publicznego, ubezpieczeń społecznych, gmin wyznaniowych i t. p. c) od wszelkich wogóle osób i instytucji prywatnych.

BANK EMITUJE OBLIGACJE WŁASNE.

Obligacje zabezpieczone są całym majątkiem i dochodami samorządów oraz kapitałami Banku, są dogodnym i pewnym sposobem lokowania gotówki. Zapisy na obligacje przyjmuje Centrala Banku w Warszawie.

SPÓŁKA WYDAWNICZA

„OSZCZĘDNOŚĆ“

posiada na składzie broszury:

1. „Zagadnienia organizacji oszczędności“,
2. Opłaty stemplowe, wiążące się z działalnością komunalnych kas oszczędności.
3. Szkolna Kasa Oszczędności.

**Czackiego № 23, Wierzbowa № 9. Tel. 505-05,
73-99, 73-90 i 437-09.**

**Godz. biurowe od 8¹/₂ — 2¹/₂ i 5.45 — 7.15 wiecz.
przyjmuje wkłady oszczędnościowe
na 8⁰/₁₀ rocznie.**

OTWIERA RACHUNKI CZEKOWE.

WYDAJE POŻYCZKI POD ZASTAW:

1. Listów Warantowych na towary złożone w Miejskich Składach towarowych.
2. Papierów wartościowych o stałym oprocentowaniu (państwowych, komunalnych i gwarantowanych przez Rząd).
3. Hipotek.

Otwiera rachunki „On, call“.

**Za całość i bezpieczeństwo wkładów ręczy gmina
m. st. Warszawy całym swoim majątkiem.
(400 milionów).**